

Pas på de nye onlinetidsskrifter!

REPLIK

Vær opmærksom på visse advarselssignaler – nogle af dem er bare smarte pengemaskiner.

Ugeskr Laeger 2015; 26: 2552

Professor Øjvind Lidegaard og læge Terese Matthesen Gynækologisk Klinik 3242, Rigshospitalet E-mail: Oejvind.Lidegaard@regionh.dk Interessekonflikter: ingen

Mange publicerende læger modtager nu et stigende antal »invitationer« fra en lang række nye onlinetidsskrifter med tilbud om publicering af allehånde typer artikler. Det kan være fristende – f.eks. efter rejektion fra et anerkendt tidsskrift – at indsende sin artikel til et af disse nye onlinetidsskrifter – men pas på!

I foråret skrev en af vores yngre læger en artikel om risikoen for stroke blandt kvinder med PCOS i fertil alder. Efter et afslag fra et anerkendt amerikansk tidsskrift, fik vi en invitation fra tidsskriftet »Journal of Neurological Disorders & Stroke«, som udgives af »JSciMedCentral«, som inden for få uger lancerede 36 onlinetidsskrifter. If. invitationen [1], som er underskrevet af en Christy N. Abraham, har de adresse i San Diego i Californien med amerikansk telefonnummer. Af tidsskriftets hjemmeside [2] fremgår det, at det har et editorial board på 61 medlemmer, de fleste fra USA og Japan, men ingen fra Indien. Videre at tidsskriftet opererer med en »Article Processing Charge«, som fremtræder som et link, der, når det aktiveres, blot fører til forsiden af hjemmesiden, og således ikke giver mulighed for at se, hvad denne charge er før submission [3]. Allerede denne detalje burde jo vække bekymring.

Lykkeligt naive

Lykkeligt naive indsendte vi den 10. maj 2015 vores artikel, som skulle skrives ind i en på forhånd fastlagt »skabelon«. Den 11 juni svarer tidsskriftet: »Greetings for the day! Thank for your kind response. We have received peer review comments from one of the author. We here attach the review comments for revised manuscript. Please feel free to contact us for further queries«. Reviewers kommentar og den videre korrespondance kan ses på Ugeskriftet.dk [1]. De er generelt positive, men de få konkrete anbringender forekommer lidt naive. Vi resubmitter den 18. juni, og den 21. juli meddeler tidsskriftet, at artiklen er antaget og anmoder os om at tjekke »first proof«, idet det tilkendegives, at manglende svar tages som indtægt for accepteret proof. Sammen med den opsatte artikel modtager vi også en faktura på 2.520 USD eller 16.859 kr. Fristen for at rette proof er 48 timer, fristen for betaling er 14 dage. Vi retter en række fejl i tilsendte proof, og indsender det rettede proof inden for fristen.

To uger senere vil vi så betale regningen. Her angives på fakturaen, at man »for your security, JSciMed Central accepts credit card information only via Phone«. Var tøren ikke faldet før, burde den nok være faldet her. Ved opringning til det californiske telefonnummer omstilles man umiddelbart til en mand med tydelig engelsk-indisk accent. Han får udleveret kortoplysningerne.

»Jacobs publishers«

En af mine sønner, som arbejder med it-kriminalitet, sidder tilfældigvis ved min side på dette tidspunkt, og ytrer undren over, at tidsskriftet ikke kan modtage betaling via normal onlinekortservice.

Søgning om tidsskriftet på nettet viser, at der reelt er tale om et indisk »firma« i Hyderabad, hvis ejer hedder Jacob Nixon Geddam og tilsyneladende også er initiativtager til »Jacobs publishers«. Videre at der er tale om en smart pengemaskine.

Vi meddeler den 6. august tidsskriftet, at vi ikke ønsker vores artikel bragt i dette tidsskrift, og samtidig spærrer jeg mit betalingskort, hvorfra beløbet heldigvis endnu ikke var hævet.

Tidsskriftet svarer i mail samme dag, at de desværre ikke kan trække artiklen tilbage, når den allerede er lagt online. Men at de er villige til at drøfte en rabat. På netudgaven af artiklen fremgår det, at den skulle være trykt den 19. juni, altså en måned før vi får besked om, at den er antaget. Vi har foreløbig fået en rykker for betalingen.

En række af disse tidsskrifter udgives ikke af troværdige ejere. Mange etablerer sig med adresse i USA, men det viser sig i praksis at være dækadresser for firmaer, som blot viderestiller såvel mail som telefonopkald til lande i Asien, typisk Indien. Der skal såmænd blot en læge og en it-kyndig person til at etablere et onlinetidsskrift. Og nogle entreprenører inden for feltet etablerer i et hug snesevis af tidsskrifter inden for snart sagt alle medicinske discipliner. Og det kan hurtigt blive en lukrativ forretning med de meget høje chargeafgifter.